VIII. SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU TOWARZYSTWA

MUZEUM ETNOGRAFICZNEGO

W KRAKOWIE

ZA ROK 1918 i 1919.

ADRES TOWARZYSTWA I ZARZĄDU MUZEUM:
KRAKÓW, WAWEL L. 7.



NAKŁADEM TOWARZYSTWA MUZEUM ETNOGRAFICZNEGO
W KRAKOWIE. — CZCIONKAMI DRUKARNI LITERACKIEJ
POD ZARZĄDEM L. K. GÓRSKIEGO. — 1920.

ZAPROSZENIE.

Wydział Towarzystwa Muzeum etnograficznego w Krakowie zaprasza do wpisywania się na Członków Towarzystwa.

Wkładka miesięczna 1 marka polska.

Członkowie-założyciele płacą jednorazowo 200 marek polskich.

Wpisowego nie opłaca się.

Upraszamy najuprzejmiej Szanownych Członków Towarzystwa o jednanie nowych Członków i zbieranie przedmiotów muzealnych.

Zwracamy uwagę na str. 14.

Wydział.

Muzeum nasze rozwija się stale coraz pomyślniej i działalność jego zatacza coraz szersze kręgi.

Z wielką przyjemnością podnieść musimy, że społeczeństwo odnosi się do Muzeum etnograficznego w Krakowie z szczerem uznaniem i zaufaniem, a wybitnym dowodem tego jest fakt, iż Prześwietny Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego złożył w depozycie w Muzeum naszem swoje cenne zbiory etnograficzne, obejmujące 224 numery, a profesor uniwersytetu, Wielmożny Pan dr Adam Wrzosek, zdeponował także zbiory swoje etnograficzne serbskie w liczbie 67 przedmiotów wraz z szafą; Wielmożna Pani Marya Gustawiczowa, wdowa po ś. p. Bronisławie Gustawiczu, znanym etnografie, ofiarowała w darze jego bibliotekę etnograficzną, a Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi, udzieliła Muzeum naszemu znacznej subwencyi na wydanie wzorów polskiego haftu ludowego.

Powiększające się cenne zbiory, wymagają też odpowiedniego pomieszczenia, więc Zarząd czynił usilne starania o pozyskanie większych funduszów, potrzebnych do ukończenia restauracyi sal nowych na parterze i na zaopatrzenie ich w potrzebne szafy i gabloty.

W roku 1919 otrzymało Muzeum znaczniejszą subwencyę od Wysokiego Ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego w Warszawie, dzięki przychylności Wielmożnego Pana dra Adama Wrzoska, za co Mu na tem miejscu składamy należne podziękowanie, a zaciągnąwszy do tego pożyczkę w wysokości 5000 koron, odrestaurowaliśmy dwie sale na parterze i sprawili cztery nowe szafy. Jest więc nadzieja, że w roku 1920 cały parter, a więc wszystkie ubikacye, odstąpione nam na pomieszczenie Muzeum etnograficznego będą zupełnie urządzone.

Nie posiadał jednak Wydział środków, potrzebnych na zakupno przedmiotów ginącej dziś tak szybko dawnej kultury ludowej, a dopóki to nie nastąpi, nie zostanie osiągnięty najgłówniejszy cel naszego Muzeum. Odzywamy się też z gorącą prośbą do wszystkich, rozumiejących wartość i znaczenie Muzeum etnograficznego, aby nam dopomogli w tych staraniach.

Wydział zaprosił zasłużoną literatkę ze Lwowa, W. P. Ja-

dwigę z Petrażyckich-Tomicką do współpracy i zamianował ją delegatką Towarzystwa Muzeum etnograficznego na Lwów i okolicę. Tej czcigodnej naszej delegatce zawdzięcza Muzeum już bardzo wiele, bo zjednała 28 członków Towarzystwu; przysporzyła w roku 1919-tym 654 koron, a nadto kilkanaście przedmiotów do zbiorów muzealnych i własne dzieła do biblioteki. Cześć zacnej naszej współpracowniczce, która nadto słowem i piórem popierała z zapałem prace nasze i cele.

Wydział czyni zabiegi, aby pozyskać takich delegatów i delegatek więcej, abyśmy mogli we wszystkich ziemiach polskich mieć gorliwych współpracowników i pośredników.

Niestety, musimy się podzielić z Członkami Towarzystwa naszego także żałobną wieścią. Oto długoletni sekretarz nasz, dr Franciszek Gawełek, zmarł w sierpniu 1919 roku. Poświęcał on się etnografii i etnologii polskiej od czasów studenckich, zgromadził wiele materyału i ogłosił cały szereg prac drukiem. O Muzeum etnograficznem nie zapominał przy żadnej sposobności, zjednywał mu członków, zbierał fundusze i przedmioty do zbiorów. Oby Mu ziemia była lekką!

Praca w Muzeum.

Inwentaryzacya zbiorów idzie powoli, gdyż wykonuje się ją tylko przygodnie, skoro się znajdzie jaka osoba chętna, która chce i może poświęcić tej pracy bezinteresownie kilka godzin czasu, bo Muzeum nie posiada funduszów na opłacanie pracowników.

Takiemi chętnemi pracowniczkami były w r. 1919 słuchaczki Uniwersytetu Jagiellońskiego, panie: Jadwiga Morecka, Adela Sommerówna, Michalina Górecka, Szczepańska Chowańcówna.

Zgłosiły się dobrowolnie do pracy w Muzeum naszem, zinwentaryzowały i spisały katalog kartkowy dla 290 przedmiotów. Za tę ofiarną pracę dla Muzeum, serdeczne dzięki.

Ukończono sporządzenie inwentarza sprzętów muzealnych. Posiadamy obecnie 440 sprzętów, to jest: 46 szaf, 90 gablot, 23 stołów, 21 stołków, 29 ram na obrazy, 22 stelarze na stroje i t. d. i t. d., ogólnej wartości 8261 koron 97 hal., według cen przedwojennych.

Wiele osób korzystało ze zbiorów muzealnych i z biblioteki w celach naukowych, a do różnych wykładów i odczytów wypożyczaliśmy fotografie i przeźrocza.

Zbiory.

W roku 1918 otrzymało Muzeum w darze od 22 osób 223 przedmioty, a w roku 1919 od 15 osób 175 przedmiotów. Między tymi darami było: 25 naczyń domowych, 3 narzędzia rzemieślnicze, 39 części odzieży, 15 fajek, lasek, tabakierek i kolczyków, 79 okazów sztuki ludowej, 3 przedmioty kultu, 1 do myśliwstwa,

1 instrument muzyczny, 11 zabytków przedhistorycznych, 1 model narzędzia gospodarczego, 7 rysunków, 91 fotografii, 54 negatywy (klisze) fotograficzne, 68 przeźroczy do skioptikonu.

Przedmioty te ofiarowali:

Dr Włodzimierz Antoniewicz: 50 negatywów fotograficznych; — P. Brożbar Tadeusz: toporek kamienny ze wsi Gać w powiecie przeworskim; — Hr. Drohojewski: stroik na głowę dla dziewcząt w Czorsztynie; — Drużyna harcerzy w Nowym Targu: 1 spinkę, 2 sprzączki, 2 fajki i 12 rysunków z Podhala; — P. Dyczkowska z Żywca: 4 klisze (negatywy) fotograficzne; — P. Stefan Kołomłocki: 1 wazę fajansową; — P. Helena Krasuska: korale i pas wełniany z Mikuliczyna z 1850 roku, haft biały, dawny z Makowa i spódnicę z Wadowic; — P. Adam Kropatsch: wycinanki z Kiszki pod Warszawą, strzałki krzemienne z kurhanu pod Woroneżem na Ukrainie, kolczyki srebrne, ludowe z gubernii wiackiej i łyżkę drewnianą z okolicy Woroneża; — P. Aleksander Kunze: urny i bronzowe ozdoby, wykopane w Facimiechu pod Krakowem, kłódkę z XVIII. w., 3 zapalniczki z przed 40 laty, 9 fotografii typów ludowych z Bośni i Hercegowiny i 8 rycin wyciętych z gazet; — P. Jadwiga Morecka: wieniec dożynkowy z Grzechyni w powiecie myślenickim i rysunek kapliczki z pod Makowa; — P. Maryan Ponikiewski: 10 pisanek z okolicy Tarnobrzega; — Dr A. Prager: 6 gierdanów paciorkowych z Żabiego, 1 z Zielonej, pierścień mosiężny z Żabiego i 2 hafty słowackie; — P. Ksawery Praus: 10 obrazów malowanych na szkle z Podhala; — P. Krzysia Przychocka: gorset i koszulę z Chełmca Polskiego pod Nowym Sączem; — P. Anna Rodziewicz: parę trzewików i naczynie na mleko ze wsi Kieremskoje w gub. jenisiejskiej na Syberyi; — P. Włodzimierz Różycki: 5 fajek glinianych, wypalanych, t. zw. „stambułek“ i treszczkę do fajki, używanych i kupionych w 1850 r. w Szemnicach na Węgrzech; — Prof. Władysław Semkowicz: 2 miski, 2 łyżki drewniane, skopiec gliniany, rożek na proch i bronzowy dziadek do gniecenia orzechów, z Pokucia; — P. Zygmunt Silberstein: 7 chustek, służących kobietom do okrywania głów w Galicyi wschodniej; — P. Władysława Szewczykówna: nożyce do strzyżenia owiec ze Starego Sącza i czerpak drewniany do czerpania wody, z Łącka; — P. Julia Szklarska: czepeczek mężatki z Krosna; — P. Stanisław Till: sukmanę męską, haftowaną od Skalbmierza; — P. R. Warman: 24 fotografii typów ludowych z okolicy Lublina; — P. dr Adolf Weiss: 18 wzorników haftów ludowych ruskich z południowowschodniej Galicyi; — P. Leopold Węgrzynowicz: 62 przeźroczy z Podola, 6 przeźroczy z Orawy, 58 fotografii z powiatu borszczowskiego i limanowskiego, tudzież rysunki i opis odzienia ludowego w Wierzchniatowicach w pow. borszczowskim; — Dr Stanisław Weigner: instrument muzyczny „laver“, dzba-

nuszek drewniany „delidża“ i 2 kądziele „jurka“ z Albanii; — P. B. Wigilew: 15 spinek, 3 sprzączki, fajkę, 3 kaganki, krzyżyk do korali, formę na serek, 2 łyżniki, 2 dzbanuszki, „gielatkę“ na masło, łańcuszek do kapelusza i haczyk do spodni, z Podhala; — P. Bolesław Wróblewski: 2 laski rzeźbione i fajkę zakopiańską; — P. Ludmiła Wrzoskowa: wełnianą torbę huculską; — Prof. Adam Wrzosek: 36 łyżek drewnianych i 6 zabawek rosyjskich, nadto 34 obrazków typów ludowych w ramkach za szkłem; — P. Eleonora Zielińska: wycinanki, ozdoby ścienne ze słomy i z papieru, 8 rysunków haftów ludowych z Rząski pod Krakowem, palmę wielkanocną z Szynwałdu pod Tarnowem i odcedzaczkę drewnianą z Tuchowa z r. 1860.

Zbiory nasze powiększyły się znacznie dwoma depozytami, jakie otrzymaliśmy, i tak: Prześwietny Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie zdeponował w Muzeum etnograficznem 224 numerów przedmiotów etnograficznych, na które złożyło się 155 przedmiotów z Białej Rusi, 18 przedmiotów krakowskich, 4 góralskie z Podhala, 3 rosyjskie, 20 z wyspy Kodjak w północnej Ameryce i 24 z różnych stron świata; — Wielmożny Pan dr Adam Wrzosek, profesor Uniwersytetu krakowskiego, złożył w depozycie 67 przedmiotów z Serbii razem z szafą oszkloną.

Zarząd Muzeum otoczy te cenne depozyta troskliwą opieką i ma nadzieję, że przykład ten zachęci także innych Czcigodnych posiadaczy zbiorów prywatnych do złożenia ich w Muzeum etnograficznem, aby je tym sposobem uprzystępnić tak uczonym badaczom, jakoteż i szerszej publiczności.

Biblioteka.

Do biblioteki przybyło w 1918 roku 69 dzieł i broszur w 71 tomach, wartości 212 K 60 h, a w roku 1919 przybyło 81 dzieł i broszur w 85 tomach, wartości 202 K 10 h. Z końcem roku 1919 liczyła biblioteka 850 dzieł i broszur w 1113 tomach, wartości 3920 K 85 h.

Cały przyrost książek zawdzięczamy ofiarom Szanownych Przyjaciół naszego Muzeum, gdyż tylko 9 dzieł zakupiliśmy. Po nieodżałowanym ś. p. Bronisławie Gustawiczu, niestrudzonym pracowniku na niwie etnografii krajowej, darowała W. Pani Marya Gustawiczowa 52 dzieł i broszur w 54 tomach; p. dr Włodzimierz Antoniewicz darował 10 dzieł, p. Seweryn Udziela 52 dzieł, p. Juliusz Zborowski 17 dzieł, p. Jadwiga z Petrażyckich-Tomicka 2 dzieła, prof. J. Talko-Hryncewicz 2 dzieła, ś. p. dr Franciszek Gawełek 2 dzieła, pp. prof. St. Bystroń, prof. Kazimierz Nitsch, prof. L. Sawicki i muzeum „Knofliku“ w Pradze po 1 dziele. Nadto Szanowna redakcya „Podhalanina“ w Nowym Targu nadesłała nam w ciągu obydwóch lat mnóstwo wycinków etnograficznych z dzienników i tygodników polskich.

Wydział Towarzystwa poczuwa się do miłego obowiązku

podziękowania serdecznie powyżej wymienionym ofiarodawcom za ich cenne dary i uprasza o dalszą pamięć o bibliotece muzealnej.

Goście.

W roku 1918 było Muzeum etnograficzne otwarte przez 182 dni i w tym czasie zwiedziło je 5600 osób, a więc ponad 30 osób przeciętnie każdego dnia. W r. 1919 w 176 dniach przesunęło się przez Muzeum 7775 osób, czyli 44 dziennie. Z tego widać, że ruch w Muzeum wzrasta z roku na rok, że Muzeum zyskuje sobie coraz większe znaczenie i coraz większą popularność.

Między zwiedzającymi gościliśmy w 1918 r. 42 wycieczek młodzieży szkolnej i starszych osób w liczbie 1866; gdy znów w roku następnym liczba wycieczek takich doszła do liczby 96, obejmując 3208 osób. Pośród tych wycieczek widzieliśmy 60 z Krakowa, po 37 z Galicyi i z Królestwa Polskiego, 2 z Litwy, po 1 ze Śląska i z Podola.

Fundusze.

Wydział zabiegał bezustannie i energicznie o zwiększenie dochodów, gdyż znaczniejsze fundusze były koniecznie potrzebne, aby przeprowadzić restauracyę i urządzenia dalszych sal muzealnych, to znowu z powodu bezustannie wzmagającej się drożyzny, zwyczajne koszta, połączone z utrzymaniem Muzeum, wzrastały szybko z dnia na dzień. W tym kierunku doznał wydział bardzo wybitnego i skutecznego poparcia od WP. dra Franciszka Bujaka, prof. uniwersytetu w Warszawie i WPani Zofii z Petrażyckich Tomickiej, znanej i cenionej autorki, od WP. dra Adama Wrzoska, szefa sekcyjnego w ministerstwie wyznań religijnych i oświecenia publicznego. Tej to pomocy zawdzięczamy, że mogliśmy ukończyć restauracyę największych sal na parterze, żeśmy dwie z tych sal umeblowali i urządzili.

Większe zasiłki otrzymało Muzeum od Wysokiego ministerstwa wyznań relig. i oświecenia publicznego w Warszawie i od Prześwietnej Rady miasta Krakowa. Wzrosły także wkładki członków i wstępy opłacane za zwiedzanie Muzeum.

ZESTAWIENIE RACHUNKÓW

za czas od 1 stycznia 1918 r. do 31 grudnia 1919 roku.

Dochody.

	1918 r.		1919 r.	
Saldo z roku poprzedniego		695·84 K		1076·14 K
Wkładki Członków:				
a) założycieli . . .	900		2100	
b) czynnych, zwyczajnych	1247	= 2147·00 „	1849	= 3949·00 „
Subwencye:				
a) Ministerstwo W. r. i O. p w Warszawie	—		7500	
b) Ministerstwo robót publicz. w Wiedniu	992		—	
c) Ministerstwo Wyzn. i Ośw. w Wiedniu	500		—	
d) Rada m. Krakowa	2000		2000	
e) Kasa O. m. Krakowa	300		300	
f) Spółka roln.-handl. w Krakowie . . .	300		—	
g) Rada m. Sanoka .	50	= 4142·00 „	—	= 9800·00 „
Wstępy do Muzeum . .		1322·37 „		2491·73 „
Pożyczka		—		5000·00 „
Różne		34·88 „		272·22 „
Razem .		8342·09 K		22589·09 K

Wydatki.

	1918 r.	1919 r.[1]
Restauracya gmachu	— K	3126·91 K
Utrzymanie budynku	179·02 „	636·02 „
Sprzęty i urządzenia muzealne . .	380·74 „	12906·40 „
Służba	424·00 „	556·86 „
Opał	1639·24 „	2992·82 „
Sprzęty gospodarskie	81·50 „	341·00 „
Zakupno przedmiotów muzealnych .	48·08 „	236·00 „
Instalacya i konserwacya zbiorów .	154·60 „	355·40 „
Biblioteka	105·08 „	17·50 „
Wydatki kancelaryjne i porta . .	184·75 „	420·98 „
Pomoc w pracy w Muzeum . . .	350·00 „	— „
Druki	296·00 „	— „
Spłata długów i procentów . . .	3318·94 „	2123·00 „
Remuneracye i kolendy	104·00 „	336·00 „
Razem .	7265.95 K	24048·89 K
Gotówka wynosi	1076·14 K	— K
Długi w Kasie oszczędności . . .	2000·00 „	5000·00 „

ZESTAWIENIE.

	1918 r.		1919 r.	
Wydatki . .	7265·95 K		24048·89 K	
Długi . . .	2000·00 „	= 9265·95 K	5000·00 „	= 29048·89 K
Dochody . .		8342·09 „		22589·09 „
Niedobór . .		923·86 „		6459·80 „

FUNDUSZE SPECYALNE

I. Na studya nad strojami i zdobnictwem ludowem.

Dochód.

	1918 r.	1919 r.
Gotówka z roku poprzedniego . .	931·00 K	841·00 K
Narosłe odsetki	—	38.32 „

Wydatek.

Za rysunki haftów	90·00 „	— „
Pozostała gotówka	841·00 K	879·32 K

II. Na wydawnictwo haftów polskich kolorowych.

Dochód.

Namiestnictwo (Centrala dla odbudowy Galicyi) udzieliło subwencyi	10680·00 K	— K
Gotówka z roku poprzedniego . .	— „	8575·88 „
Narosłe odsetki	350·88 „	317·50 „
Zwrot z funduszu obrotowego . .	— „	2000·00 „

Wydatek.

Za wykonanie 16 tablic wzorów .	450·00 K	—
Przesyłka pieniędzy	5·00 „	—
Wypożyczono funduszowi obrotowemu . . , ...	2000·00 „	—
Pozostała gotówka	8575·88 K	10893·38 K

W Krakowie, dnia 31 grudnia 1919 r.

Skarbniczka: *Marya Jarnuszkiewiczowa.*

Przewodniczący: *Prof. Julian Talko-Hryncewicz.*

Komisya rewizyjna:

Prof. Dr Jan Łoś. *Dr Edmund Długopolski.*
Dr Kazimierz Kaczmarczyk.

Członkowie.

W roku 1918 i 1919 podniosła się liczba członków-założycieli, płacących jednorazowo po 200 koron o 14, wpisali się: P. T. Chrzanowska Anna, I. Koło Tow. Szkoły lud. w Krakowie, Mysłowski-Rawicz Ksawery, dr Nowicki Franciszek, Piłsudzki-Giniatowicz Stefan, Rady powiatowe w Chrzanowie i Nowym Sączu, Radoński Feliks i Radońska Marya, dr Semkowicz Władysław, Tomicki Stanisław, Udzielowa Helena, ks. Zalasiński Andrzej i Zarząd Główny Towarzystwa Szkoły Ludowej. Liczba członków założycieli wynosi 39.

Członków czynnych przybyło w tych dwóch latach 66 i liczba ich doszła do wysokości 162.

Skład Towarzystwa.

Wydział:

Przewodniczący: Talko-Hryncewicz Julian;
Zastępca: Ks. Fijałek Jan;
Skarbniczka: Jarnuszkiewiczowa Marya;
Sekretarz: vacat.
Kustosz: Udziela Seweryn.

Członkowie:

Estreicher Stanisław;
Ostrowski Witołd;
Sawicki Ludomił.

Członkowie-założyciele:

Hr. Badeni Henryk Stanisław.
Bujak Franciszek.
Bujak Jan.
Bujakówna Anna.
Chrzanowska Anna.
Chrzanowska Wanda.
Chrzanowski Ignacy.
Cieńska Tadeuszowa.
Dziewulska Antonina.
Dziewulski Stefan.
Galewska Wanda.
† Galewski Stefan.
Bar. Götz-Okocimski Jan.
Jarnuszkiewiczowa Marya.
I. Koło Tow. Szkoły Ludowej w Krakowie.
Ks. Komornicki Stefan.
Konopczyńska Jadwiga.
Kostanecki Kazimierz.

Muzeum lubelskie.
Mysłowski-Rawicz Ksawery.
Natanson Władysław.
Dr Nowicki Franciszek.
Piłsudzki-Giniatowicz Stefan.
Ptaśnik Jan.
Rada powiatowa chrzanowska.
Rada powiatowa nowosądecka.
Radoński Feliks,
Radońska Marya.
† Rothert Władysław.
Semkowicz Władysław.
Słomczyna Melania.
Talko-Hryncewicz Julian.
Tomicki Stanisław.
† Udziela Edmund.
Udziela Seweryn.
Udziełowa Helena.
Wrzosek Adam.
Ks. Zalasiński Andrzej.
Zarząd Główny Tow. Szkoły Ludowej.

Członkowie zwyczajni:

Antoniewicz Włodzimierz, Dr, Kraków.
Bałaban Józef, dyrektor szkoły, Lwów.
Bąkowski Klemens, Dr, adwokat, Kraków.
Bielak Franciszek, prof. gimn., Kraków.
Bieliński Stanisław, dyrektor elektrowni, Kraków.
Biernacka-Rudnicka Halina, Warszawa.
Bobkowska Wanda, Kraków.
Borkowska Janina, Kraków.
Brotmacherówna Rachela, Warszawa.
Brożbar Tadeusz, Gać.
Bujakówna Ewa, Kraków.
Bujak Jakób, Kraków.
Byk Eleazar, Dr, Lwów.
Bystroń Jan Stanisław, Dr, prof. Uniw., Poznań.
Bystrzonowski Antoni, Ks., Dr, prof. Uniw., Kraków.
Chilewski Maksymilian, radca sądowy, Kraków.
Chudyba Stanisław, Ks., Kraków.
Czarnożył Ludwik, Warszawa.
Czynciel Celestyn, inżynier, Kraków.
Dąbczańska Helena, Lwów.
Długopolski Edmund, Dr, prof. gimn., Kraków.
Długoszowski Włodzimierz, Kraków.
Domagalska Marya, dyrektorka szkoły, Kraków.
Domiczek Karol, Lwów.

Drexlerówna Luna, Lwów.
Duda Franciszek, Dr, adjunkt Archiw. kraj., Kraków.
Dymek Janusz, Kraków.
Ebenberger Adam, inż.-porucznik W. P., Lwów.
Estreicher Stanisław, Dr, prof. Uniw., Kraków.
Fijałek Jan, Ks., Dr, prof. Uniw., Kraków.
Fogelmanówna Julia, Kraków.
Fonferko Edward, Jaworzno.
Fonferkowa Ada, żona lekarza, Jaworzno.
Frycz Stanisław, inż.-porucznik W. P., Lwów.
Gajczak Kazimierz, dyrektor elektrowni, Sosnowice.
Galewska Wanda, Warszawa.
Galewski Tadeusz, Warszawa.
Gallenhoferówna Helena, Jurczyce.
† Gawełek Franciszek, Dr, prof. gimn., Kraków.
Gawroński Antoni, Dr, prof. Uniw., Lwów.
Godlewski Emil, senior, Dr, prof. Uniw., Kraków.
Godlewski Emil, junior, Dr, prof. Uniw., Kraków.
Góral Józef, prof. gimn., Tarnów.
Górski Ludwik Karol, dyrektor drukarni, Kraków.
Gross Adolf, Dr, adwokat, Kraków.
Gumplowicz Władysław, Dr, literat, Kraków.
Gutowski Tadeusz, dyrektor, Warszawa.
Halberstadt Hilary, Warszawa.
Haller Anna, Jurczyce.
Henzler Józef, urzędnik pocztowy, Kraków.
Jakóbiec Jan, Dr, prof. gimn., Kraków.
Januszkiewicz Roman, inżynier, Lwów.
Jarnuszkiewiczowa Marya, Kraków.
Kaczmarczyk Józef, Ks., Dr, prof. Uniw., Kraków.
Kaczmarczyk Kazimierz, Dr, adjunkt Archiw. miejsk., Kraków.
Karasiński Tadeusz, Lwów.
Kargol Adolf, prof. gimn., Biała.
Kłębkowska Bronisława, Kraków.
Kółko Polonistów Uniw. Jagiell., Kraków.
Koło Ligi Kobiet N. K. N., Sanok.
Komorowski Bolesław, Dr, lekarz miejski, Kraków.
Korngutowa Aniela, Lwów.
Kosiński Jerzy, Kraków.
Kosch Teodor, Dr, adwokat, Kraków.
Kowalska Stanisława, Borysław.
Kozłowski Stanisław, inżynier, Lwów.
Kozubski Jan, Dr, Kraków.
Kramsztyk Zygmunt, Dr, Warszawa.
Kretowicz Jarosław, porucznik W. P.
Krupiński Jan, Ks., prałat, kanonik, Kraków.
Krzyształowicz Franciszek, Dr, prof. Uniw., Kraków.
Kulig Zygmunt, Ks., prof. gimn., Kraków.

Kuncewicz Cecylia, przełożona gimnazyum, Zamość.
Kunze Aleksander, kapitan W. P., Kęty.
Kutrzeba Stanisław, Dr, prof. Uniw., Kraków.
Kwiatkowska Zara, Kraków.
Kwiatkowski Jan, przemysłowiec, Kraków.
Kwiatkowski Ludwik, inżynier Lwów.
Lehr-Spławiński, Dr, Kraków.
Leichtfriedowa Stanisława, Kraków.
Lepszy Leonard, radca, Kraków.
Lewiński Jan Stanisław, Dr, Warszawa.
Łoś Jan, Dr, prof. Uniw., Kraków.
Ługowski Michał, Lwów.
Maciejowski Zygmunt, dyrektor gimn., Warszawa.
Maślanka Franciszek, naczelnik buchalteryi elektr. miejsk., Kraków.
Morecka Jadwiga, Kraków.
Mostowska Zofia, Zakopane.
Muzeum im. Hr. Dzieduszyckich, Lwów.
Nitsch Alma, Kraków.
Nitsch Kazimierz, Dr, prof. Uniw., Lwów.
Ognisko krajowego Związku nauczycielstwa ludowego, Skawina.
Ognisko krajowego Związku nauczycielstwa ludowego, Swoszowice.
Orszulski Teofil, prof., Kraków.
Ostrowski Witołd, inspektor Stowarzyszeń przem., Kraków.
Paraszczakówna Olga, Kraków.
Paszkiewicz Tadeusz, sędzia, Nowy Targ.
Pelczarski Henryk, Lwów.
Pelczarski Władysław, inżynier, Lwów.
Piekarski Kazimierz, Kraków.
Piotrowski Kazimierz, budowniczy, Krzeszowice.
Piotrowska Zofia, Krzeszowice.
Podgórski Zygmunt, inspektor szkolny, Chełm.
Rada miejska, Przemyśl.
Rogoyski Kazimierz, Dr, prof. Uniw., Kraków.
Rosenblatt Emanuel, Dr, Kraków.
Rostafiński Józef, Dr, prof. Uniw. Kraków.
Rotblattówna Róża, Warszawa.
Rubczyńska Stanisława, Lwów.
Rubczyński Władysław, inżynier, Lwów.
Ruśkiewicz Tomasz, inżynier, Warszawa.
Sawicki Ludomił, Dr, prof. Uniw., Kraków.
Schlosserówna Karolina, dyrektorka szkoły, Kraków.
Ścisłówna Anna, dyrektorka szkoły, Skawina.
Semkowicz Władysław, Dr, prof. Uniw., Kraków.
Seruga Józef, Dr, Kraków.
Skrochowska Zofia, Kraków.
Słomka Jan, (młodszy), prof. gimn., Tarnobrzeg.
Smolka Franciszek, nadradca sądowy, Nowy Targ.
Stępkowski Maryan, Dr, Kraków.

Stobiecki Stefan, inżynier, Kraków,
Stokłosińska Elżbieta, Kraków.
Straszewski Kazimierz, dyrektor, Siersza Wodna.
Sulikowski Tadeusz, Kraków.
Sulimirski Wit, Lwów.
Szajdzicka Zofia, Kraków.
Szaynok Władysław, inżynier, Lwów.
Szemik Wojciech, Ks., katecheta, Kraków.
Szeptycka Jadwiga hr., Przyłbice.
Stowarzyszenie młodzieży polskiej, Gać.
Tarnawiecka Stanisława, Bykowce.
Tomicka Jadwiga, Lwów.
Treter Bogdan, Kraków.
Turski Mieczysław, Kraków.
Tyrankiewicz Helena, Kraków.
Udziela Maryan, Dr, lekarz, Gródek Jagielloński.
Udziela Seweryn, (młodszy), prof. gimn., Kraków.
Udzielanka Zofia, Kraków.
Wańczura, inspektor szkolny, Lwów.
Warchałowski Antoni, Kraków.
Wardzała Jan, Nowy Targ.
Wasung Jan, Lwów.
Węgrzynowicz Leopold, prof. gimn., Kraków.
Węgrzynowski Lesław, Dr, lekarz, Lwów.
Wieleżyński M., inżynier, Lwów.
Witkiewicz Kazimierz, Kraków.
Włodek Jan, Dr, właściciel dóbr, Kraków.
Włodkowa Zofia, Kraków.
Wójcik Stanisław, prof., Kraków.
Wójtowicz Władysław, Ks., proboszcz, Węglówka.
Wróblewski Bolesław, inspektor W. P., Warszawa.
Zaleski Adam, komisarz policyi, Kraków.
Zaleski Stanisław, dyrektor Syndykatu rolniczego, Kraków.
Zaleski Stefan, uczeń, Kraków.
Zawadzka Marya, Kraków.
Zawiliński Roman, radca szkolny, Kraków.
Zborowski Juliusz, prof. gimn., Nowy Targ.
Związek Turystów 4-tej krakowskiej drużyny skautowej.

Czego nam potrzeba do zbiorów Muzeum etnograficznego?

Muzeum etnograficzne pragnie odtworzyć życie ludu, jakiem ono jest w dniu powszednim i świątecznym — w chwili radości i w chwili smutku — gromadzi więc przedmioty (lub ich rysunki), jakich lud używa w pewnej miejscowości i jakie posiada. Najpożądańsze są przedmioty naturalne, a gdy ich nie można dostarczyć, trzeba je zastąpić modelami, malowidłami, rysunkami i fotografiami.

Do zbiorów muzealnych potrzebne są:

1. Modele, rysunki i fotografie kościołów, cerkwi i bożnic drewnianych i takichże dzwonnic, kapliczek, chat, spichlerzy, młynów, tartaków, foluszów i t. d.

2. Okazy, modele, rysunki i fotografie sprzętów, jak: skrzyń, łóżek, kołysek, stołów, stołków, ław, półek, szafek na naczynia, sąsieków i t. d., obrazy malowane na szkle, drewnie lub płótnie, zamki, kłódki i t. p.

3. Okazy, rysunki i fotografie naczyń: garnków, misek, dzbanków, cebrzyków, konewek, beczek, łyżek, noży, nożyków, czerpaków, stępek, kaganków, lichtarzy i t. p.

4. Okazy, modele, rysunki i fotografie narzędzi rzemieślniczych i rolniczych, a więc: kądziele, kołowrotki, międlice, cierlice, warsztaty tkackie, garncarskie, kuśnierskie — pługi, brony, żarna, łopaty, widły, biczyska — uprząż na konie i jarzma na woły, wozy, sanie, — stępy, przyrządy do wytłaczania oleju i t. d.

5. Okazy, rysunki i fotografie strojów codziennych i świątecznych, letnich i zimowych, dziecięcych, męskich i kobiecych.

6. Okazy, rysunki i fotografie przedmiotów, służących do ozdoby mieszkania i ubrania, n. p. różnych „światów“ z opłatków, pająków ze słomy, ptaków z jaj lub makówek, wycinanek z papieru — pierścieni, szpilek, spinek, krzyżyków, medalików, lasek, tabakierek, bukietów i t. p.

7. Okazy, rysunki i fotografie przedmiotów, związanych z uroczystościami, jak: szopki, gwiazdy, turonie, kozy, podłaźniki, ogródki czyli wózki wielkanocne, wieńce dożynkowe, wiązki ziela święconego, palmy, różdżki weselne, kołacze, korowaje, pisanki wielkanocne i t. p.

8. Instrumenta muzyczne: więc piszczałki, różne trąby i trąbity, skrzypki własnego wyrobu, liry, kobzy, rogi, gwizdawki gliniane i t. p.

9. Laski czyli kule wójtowskie, laski z karbami (na karbach liczą kopy zwożone z pola do stodoły i t. p.), oznaki cechowe (cechy), przezmiany i t. p.

10. Zabawki dziecięce: piłki, grzechotki i różne inne wymyślane lub używane przez dzieci.

11. Wreszcie wszelkie inne przedmioty, których tutaj nie wymieniono, a których lud używa lub używał, czy to przy pracy, czy przy zabawie.

12. Rękopisy ze zbiorami pieśni ludowych, zagadek, przysłów, bajek, podań, legend, baśni — z opisami wesel, chrzcin i pogrzebów, dożynków i innych zwyczajów ludowych. Fotografie ludu przy pracy i zabawie, fotografie uroczystości ludowych i t. p.

* * *

Gdyby w każdym powiecie znalazła się przynajmniej jedna osoba, którąby zajęła się zbieraniem przedmiotów w swojej okolicy dla Muzeum etnograficznego, zainteresowała tą sprawą znajomych swoich i zachęcała ich do współdziałania, to wkrótce Muzeum etnograficzne mogłoby zadośćuczynić wymaganiom i potrzebom naukowym, a społeczeństwo polskie mogłoby być dumne, że stworzyło sobie w dawnej stolicy polskiej, w Krakowie, instytucyę poważną, pożyteczną i piękną, której mu tak bardzo brakowało.

Sprawę tę gorąco polecamy inteligencyi naszej i upraszamy najdrobniejsze nawet przedmioty nadsyłać do Muzeum etnograficznego w Krakowie, Wawel L. 7.